

20 Φεβρουαρίου 2015

Κοινωνική διδασκαλία του Οσίου Παϊσίου

/ [Πεμπτουσία](#)

Image not found or type unknown

Παλιά αν κανείς μοναχός ασχολούνταν με τα πολιτικά τον έκλειναν στον πύργο. Σήμερα αν δεν ασχολείται κανείς, πρέπει να τον κλείνουν. Αυτοί πάνε να τα χαλάσουν όλα!!

Κάποιος οικολόγος είπε:

— Γέροντα, είναι επικίνδυνα τα πράγματα, θα καταστρέψουν την γη!

— Πόσες φορές τύλιξε ο Διάβολος με την ουρά του όλη τη γη! Δεν αφήνει ο Θεός. Του χαλάει τα σχέδια.

Στο χωριό καμμιά φορά που ἤμασταν καθισμένοι ἔξω ἀπὸ τὶς πόρτες καὶ περνοῦσε κανένας ηλικιωμένος, ὅλοι σηκώνονταν ἄνδρες καὶ γυναῖκες ὕπῃρχε σεβασμὸς. Ἰδιαίτερα ἀν ἦταν κανένας ηλικιωμένος ἄνδρας, σήμερα πονήρεψαν οἱ ἄνθρωποι, βλέπεις σήμερα ΟΛΑ σπρώχνουν τὸν ἄνθρωπο πρὸς τὸ κακό. Μια φορά στο λεωφορεῖο σηκώθηκα νὰ κάτσει κάποιος, ἦταν καὶ μικρότερος. Κουρασμένος ἀπὸ

τη δουλειά θα είναι ο άνθρωπος, εμείς οι μοναχοί το κάνουμε και για άσκηση. Αρχιζε να φωνάζει κάποιος: «Βρέ τον πονηρό τον καλόγερο, σηκώθηκε για να κάτσει ο ξάδελφός του. Άστα αυτά, δεν περνάνε». Τι να του πεις;

Μια άλλη φορά βλέπω μια τσιγγάνα είχε 8-9 παιδιά. Προσπαθούσε να μπει στο λεοφωρείο. Τ' άρπαζε ο εισπράκτορας, τα πετούσε μέσα!! Μάννα είναι, δεν κάνει, είχε και ένα μωρό στην αγκαλιά. Σηκώθηκα να την βοηθήσω. Τι κι αν είναι τσιγγάνα; Άνθρωπος είναι. Κατά σάρκα αδελφή μου από τον Αδάμ. Μπορεί να μην είναι Χριστιανή για να είναι και πνευματική αδελφή μου, αλλά έχουμε τον ίδιο πατέρα, τον Αδάμ, τον Θεό.

Άρχισε να φωνάζει ο εισπράκτορας:

— Ο καλόγερος έβαλε και την φίλη του μέσα.

Δεν υπάρχει σεβασμός, αγάπη πιά.

Σήμερα στον κόσμο θέλουν να δουλεύουν λίγο και να παίρνουν πολλά χρήματα. Αυτό το πνεύμα έχει μπει και σε πνευματικούς ανθρώπους, θέλουν να αγιάσουν χωρίς κόπο.

Πολλά μας έλεγε ο γέροντας για τον πόλεμο και τις καταστάσεις του.

«Όσοι, λέει, δεν φυλούσαν την τιμή, σκοτωνόντουσαν. Είχαμε πάει τότε την διλοχία μας να αντικαταστήσουμε ένα τάγμα χωροφυλακής. Αλλά έπιασε μάχη και θα τους αντικαταστήσαμε μετά· ήταν εκεί ένας χωροφύλακας, ένα κτήνος!! ο Θεός να με συγχωρέσει, που την προηγούμενη είχε βιάσει μίαν έγκυο την καημένη. Μόνο αυτός σκοτώθηκε!!

Γίνεται μεγάλο ξεκαθάρισμα στον πόλεμο. Εκεί φαίνονται πολλά. Ο καθένας αντιμετωπίζει τα πράγματα ανάλογα με την κατάστασή του. Αν κανείς έχει αγιότητα, μπορεί να τον καθηλώσει τον άλλο, αν όχι...μπορεί να πεί, εγώ δεν σκοτώνω ας με σκοτώσουν.

Εγώ όταν ήμουν ασυρματιστής έτρεχα συνέχεια να πάρω τη θέση του άλλου. Καλύτερα, λέω να σκοτωθώ παρά να πάθει κάτι ο άλλος και να με σκοτώνει η συνείδησή μου όλη την ζωή μου. Νήστευα κιόλας και κουραζόμουν πολύ. Με είχε καταλάβει ο διοικητής και μου φώναζε. «Βρέ, λέει, εγώ προτιμώ να πάς εσύ, γιατί πιάνεις πουλιά στον αέρα, όμως να τρώς, να ξεκουράζεσαι, για ν' αποθηκεύεις

δυνάμεις. Δεν ξέρεις πότε θα μας καλέσουν». Υπήρχε τότε αγάπη, πατρικό πνεύμα, ένοιωθε ο άλλος υπεύθυνος.

Μια φορά, είχε πέσει πολύ χιόνι και είχαν μαζευτεί κάτι άνθρωποι, κυνηγημένοι από τα σπίτια τους σ' ένα αντίσκηνο. Ήταν και ένας ανθυπολοχαγός και πήγαινε και πείραζε ένα καημένο κορίτσι. Αναγκάστηκε το κορίτσι να φύγει από τη σκηνή, μέσα στα χιόνια και το κρύο, την ακολούθησε και μία γριά για παρέα!!!

Εκεί κοντά ήταν ένα παρεκκλησάκι του Τιμίου Προδρόμου, και πήγαινα άναβα τα καντήλια. Εκείνη την ημέρα αισθάνθηκα έτσι κάτι να μου λέει να πάω. Και είχε χιόνι και νερά μέχρι την μέση. Πάω και τι να δώ; καθισμένες απ' έξω, στο κρύο, είχαν μελανιάσει. Εκείνη η καημένη η γριά έτρεμε. Είχα τα κλειδιά, άνοιξα, βολευτήκαμε. Τους έδωσα από ένα γάντι, την χλαίνη μου και εγώ ξάπλωσα κατά μήκος της πόρτας. Κρύωσα, πάγωσα, έκανα εμετούς κ.λ.π.

Μετά μου εξήγησε η καημένη: «Είπα εγώ να κάνω ό,τι μπορώ και από κεί και πέρα έχει ο Θεός», θαύμασα, δηλαδή προτίμησε το θάνατο από την αμαρτία. Ενώ σήμερα βλέπεις οι γυναίκες προκαλούν κιόλας!!! Τι να πεί κανείς!!!

Μετά πήγε αυτός ο Ανθυπολοχαγός και είπε ότι ο Αρσένιος έσπασε την πόρτα από την εκκλησία. Και είπε ότι έβαλα και τα μουλάρια μέσα; (γέλια).

— Δεν πιστεύω, λέει ο διοικητής, νάκανε τέτοιο πράγμα, διότι με γνώριζε. Μετά με ρώτησε, εγώ δεν του είπα τι έκανε αυτός ο ανθυπολοχαγός.

Όλοι αυτοί που κάναν βιασμούς, ατιμίες, αδικίες, τους κυνηγούσαν στον πόλεμο οι σφαίρες, μετά από την μάχη κοίταζες ποιοί λείπαν, τέτοιοι ήταν πολλοί!

....θα χειροτερέψουν τα πράγματα αλλά μετά θα ξανάρθουν στη θέση τους...

....Σήμερα απ' ό,τι παρατηρώ σκέφτοται οι περισσότεροι με τον ίδιο τρόπο, οι γέροι και οι νέοι.

— Οι νέοι ωρίμασαν ή οι γέροι παιδιαρίζουν;

— Ούτε τόνα, ούτε τάλλο. Τρελλάθηκαν και οι μέν και οι δε. Ένα 70% δεν είναι στα καλά του. Το υπόλοιπο 30% είναι φυσιολογικό, οι νέοι σκέφτονται σαν νέοι και οι γέροι σαν γέροι,...έχει μείνει μαγιά.

...Ο Θεός θα αξιοποιήσει όλα τ' άσχημα. Ναί θα τα αξιοποιήσει.

Σήμερα υπάρχει μία αδιαφορία. Κανείς δεν νοιάζεται, όλοι τόχουν ρίξει στο χουζούρι. Κι αν κανείς ενδιαφέρεται για την τσέπη του είναι, όχι για το καλό.

Όταν ο άνθρωπος δεν αγαπάει τον Θεό, μετά δεν αγαπάει και τους γονείς του, ούτε τη γειτονιά, ούτε το χωριό του, ούτε την πατρίδα του, γιατί και η πατρίδα μια μεγάλη οικογένεια είναι. Αυτός ο άνθρωπος μετά είναι ΑΧΡΗΣΤΟΣ.

Το Βυζάντιο γέννησε το Άγιον Όρος. Σήμερα θα μπορούσε το Άγιον Όρος να ξαναγεννήσει το Βυζάντιο, αρκεί να μην «ξεθωριάσουμε». Βλέπετε σήμερα οι άνθρωποι έχουν απογοητευθεί από τα πάντα, και αναζητούν κάτι που να αξίζει. Είναι πολύ εύκολα. Αρκεί να μην «ξεθωριάσουμε».

— Γέροντα, πάλι οι Τούρκοι απειλούν!

— Ας απειλούν. Εγώ κάνω προσευχή να απειλεί περισσότερο ο Οζάλ για να καταλάβουν οι Ευρωπαίοι με ποιόν έχουν να κάνουν. Να του λασκάρει μισή στροφή τη βίδα ο Χριστός, να όπως τον Γκορμπατσώφ τον έσφιξε μία στροφή, όπως τον Τσαουσέσκου.

- Γέροντα, έχω ένα λογισμό να γίνω αγιογράφος και να παραιτηθώ από καθηγητής, αφού τα παιδιά δεν ακούν και δεν μπορώ να τα ωφελήσω.

— Να κρατάς φρένο. Λίγο είναι κι αυτό; Νάχουν ένα φρένο. Για σκέψου να πάει κανένας και να τους λέει, «μή διαβάζετε! Τι σας χρειάζονται αυτά»; Και να τους δίνει και λίγο χασισάκι, «να, πάρτε λίγο να δείτε τι καλό είναι»; Θα σου άρεζε αυτό;

— Όχι γέροντα.

— Έ! να κρατάμε λίγο φρένο.